

SLOVENSKI NAROD

Edini slovenski list na zapadu in glasilo Zaprudne Slov. Zveze. Izhaja vsak petek.

Naročnina za Ameriko le proti predplači stane: za celo leto \$1.50; za pol leta \$1.00; za Evropo \$2.00.

Oglasni sprejemajo se po dogovoru. Dopolni in novice priobčijo se brezplačno. Dopolni brez podpisa se ne sprejmejo. Pri spremembi bivališča naj vsak naročnik naznani poleg novega tudi stari naslov. Dopolni in denarne vrednosti pošiljajo naj se na naslov:

SLOVENSKI NAROD
BOX 1181, PUEBLO, COLO.

Pisarna: 117 W. NORTHERN AVE. Office
TELEPHONE: MAIN 995

E. J. MENSINGER, urednik in lastnik

SLOVENSKI NAROD

The only Slovenian newspaper in the West. Published weekly by E. J. Mensinger, at 117 W. Northern Ave., Pueblo, Colo. The official organ of the "Western Slav. Association". Advertising rates sent upon request.

Izvirna poročila

Walsenburg — Vem, da se častiti čitatelji še dobro spominjajo mojega zadnjega dopisa v št. 20. Sl. Naroda. Takrat sem vam namreč poročal, da se je neki garjevi skeb, kateri prav dobro sliši na ime Jake Sternišar, vendar naveličal garjevskega dela ter da se je z obzaloovanjem čez svoje vmazane skebske pregrehe vendar spokorno pridružil v unijske vrste štrajkujočih premogarjev. Toda danes pa vam moram na vse moje veliko za čudenje poročati, da nam je ta spokorjeni skebski koštrun že zopet popihal v skebsko ograjo, seveda k svojim garjevim ovčicam. Prav žal mi je, ker ne vem njegovga rojstnega kraja ali vasi, da bi zamogel rojakom poročati, kje se je rodil tako prekanjeni in brzonoški koštrunček. Toliko pa mi je znano, da je priložil kar čez plotve iz Crested Butte tukaj sem v Walsenburg ter se naravnost zatekel v skebsko kempo Walsen. No, ta ti je pa zares prav dobrega plemena, ker je tako hitrih nog in prekanjene glave brez rogov. Daj bog, da bi mu kaj kmalu tudi rogovi iz glave porastli, da bi ga vsaki poznal. Kadar pa se prikaže zopet v naše okrožje, takrat mu bomo pa prav po zdravniško pofiksali njegove hitre noge, da ne bo več mogel tako hitro skakati čez skebsko ograjo. Zdjaj lahko spoznate cenjeni čitatelji, koliko da se more zaupati garjevim skebom. Skeb se nikdar ne spreobrne, drugače ako ga štrajkar v graben prevrne. In tako je tudi najbolj zdravo za skeba.

Po naključju mi je danes prišel v roke list Ilirski Svjet št. 1402. in v njem sem čital dopis, katerega je pisal neki metodski pridigar v Denverju. Ime njegovo je Dr. H. M. Pingre. On je tudi kapitan od milicarjev. Ta nepride prav nas na vse mogoče načine obrekuje, da nismo drugega vredni, kakor da nas naj poženejo nazaj v staro domovino — da nismo za drugo delo kakor za sukati puške in bajonete ter klati njegove pridne garjeve ovčice. Nadalje, da smo vsi štrajkarji nevarni anarhisti za celo Ameriko. Na vse zadnje pa povlečje Chaseja za pravičnega katoličana, in morilce iz Ludlowa pa poslavlja med prave gentlemene. No, to pa je zares prvi božji namestnik in krščanski dušni pastir 20-tega stoletja. In takih je veliko število po Ameriki. Kaj, ko bi se vsaj v sedanjem času katerikrat prigodilo, da bi zopet Kristus stopil v hišo božjo z bičem v roki? Jaz mislim, da bi moral duhovnik ali pridigar ta prvi gledati, kje da so vrata, skozi katera bi jo moral podurhati z svojo hinavsko bisago, katera nikdar ni polna S pozdravom,
Frank Blatnik

Trinidad — Slovenski Narod pa res prinaša največ novic od coloradskega štrajka in od na-

ših bačkih ter knežkih stavko lomilcev. Prosim, da tudi tukaj nas je precejšnje število, kateri se borimo za naše pravo, da bomo tudi mi enkrat dobili to, kar nam spada. Skrajni čas je, da za vedno odločimo, da ne bomo več sužnji Rockefellerju, niti mi in niti naši potomci. Oh, kako bridko je, ko pomislimo, da so temu bogatinu tako zvesti še celo Slovenci, ki z drugimi skebi vred preganjajo in pobijajo nedolžne otrocičke! Ampak mislim, da bo prišel čas, ko bode ta garjeva čreda morala pobrati šila in kopita ter bežati iz Colorade.

Dobili smo zopet povelje od naših voditeljev, da se smo zopet preselili nazaj v našo prejšnjo nasebino Ludlow. Pa ne samo možki, temveč tudi žene in otroci. Akoravno je Rockefeller mislil, da če Ludlow prežene in požge, da bomo tako zgubili štrajk, pa mu je izpodletelo. Tukaj smo zopet s polno nado, da zadobimo naše zahteve. Do tedaj ostanemo tukaj in Rockefellerju jamčimo, da nas ne bode zopet pregnal.

Pa ti Frank Blatnik, malo pregledaj kolika je južna Colorada in koliko je garjevih skebov, ki opravljajo vmazana dela in kradejo kruh nam in našim nedolžnim otrokom. To ti rečem F. Blatnik, ker ti tako poznaš Bečane in Knežane, da jih omeniš s polnim imenom, da ne bomo mi se deli s klobukom čez oči, kateri se borimo za naše pravo.

Koncem dopisa pozdravim vse coloradske štrajkarje in jim želim v kratkem zmago. Lebi list Slovenski Narod pa obijo uspeha, da bi nam še v bodoče prinašal mnogo novic.
A. Udovič, Gutman
štrajkar

IZ DOMOVINE

Umrla je v Kamniku v starosti 86 let vdova c. kr. sodnega pristava Marija Volčič, mati pred nekaj leti umrlega deželno sodnega svetnika in zaslužnega juridičnega pisatelja dr. Volčiča.

Smrtnonevarno se je opek. 7. maja se je igral v Lazah pri M. D. v Pulju štirileni Alojzij Trbežnik doma pri kotlu, kjer se je kuhala piča za prašiče. Vžgala se mu je obleka. Otrok se je smrtnonevarno opek in so ga prepeljali v deželno bolnišnico.

S strehe padel. Iz Litije poročajo, da je pred par dnevi padel 67letni pokrivač in posestnik Matija Gros iz Kamnega brda pri Leskovcu s strehe hišve, ki je last sosednjega posestnika Franca Grosa. Padel je osem metrov globoko na cesto, kjer je obležal nezavesten. Kmalu nato je umrl vsled notranjih poškodb.

Smrtna nesreča. 6. t. m. je padel 60letni berač Anton Gorič na Velikem vrhu pri Ložu s podstrešja svojega stanovanja ter se ubil.

Požar. 5. t. m. popoldne je izbruhnil na skednju posestnice Urše Tomazičove v Gmajni, občina Raka, ogenj, ki se hitro razširil. Zgoreli so vsi gospodarski objekti Tomažino ve in sicer hiša, hlev, svinjak, pod, skedenj in baraka za vozove, nadalje so zgoreli posestniku Janezu Metelku hiša, hlev, svinjak, baraka za vozove, skedenj in kozolec. Zgoreli so pa tudi ena krava in tele in en prašič, 120 kron Uršuli Tomazičovi in 390 kron njenemu sinu. K sreči so preprečili, da se ogenj ni še bolj razširil. Škoda znaša 8000 kron, zavarovalnica pa je 1400 kron. Zažgali so otroci.

Pasji kontumac v novomeškem okraju. Kratko predno so Knafelca, vulgo Karnala, iz Vrha pri Ljubnem ubili, je njegov pes stekel ter vgriznil

njega in sina. Zato je politična oblast odredila pasji kontumac naj preje v ožjih okrajih od koder je bil stekel pes. Še do 5. maja je bil kontumac omejen tudi že do vasi Brod blizu Novega mesta. V tem času pa se je raznesla vest, da da je v bližini Irče vasi tudi neki pes stekel ter da je vgriznil posestnika Bučarja iz Drške. Čeprav se je potem izkazalo, da je vest pretirana, ker je pes pač res dotičnika vgriznil, ni pa bil stekel, je okrajno glavarstvo odredilo razširjenjenje kontumaca do vsehvišje Kandije, tako, da so tudi psi, ki se iz Novega mesta preko mostu zatečejo v bližnjo vas, podvrženi kontumacu.

Umrl je znani postrežek in pek prest Franc Knez v 67. letu svoje starosti.

Otrok zgorel. 5. t. m. zvečer je pustila posestnica Frančiška Kolenc v Lazah svojo triletno hčerko samo na ognjišču. Otroku se je zažgala obleka. Predno so mu prišli na pomoč, se je otrok tako opek, da je kmalu nato umrl.

Iz nesrečne ljubezni si je končal življenje 18letni posestnikov sin Jože Poljak iz Ilirske Bistrice. Nočni čuvaj ga je našel mrtvega na cesti kraj cerkve.

Človeške kosti našli. 5. t. m. so našli v Kranju pri razkopavanju neke kleti pol metra globoko strohnele človeške kosti. Niso se dognali, odkod izvirajo te kosti.

Mrtvega so našli v tovarni za lep 60letnega delavca Luka Baselja. Bil zaposlen pri konjih ter ležal mrtev poleg njih. Ker pa ni videti na njem nobenih znakov telesne poškodbe, ga je najbrže zadela kap.

Nepreviden mladenič. Martin Forštarič iz Samušan v ormoškem okraju je šel dne 24. svečana t. l. skozi Brezovec v ptujskem okraju. Nakrat pri drvi za fantom pes in ga napade. Forštarič, hoteč se ubraniti psa, je v sili segel po žepnem nožu in zadjal psu par zaboljajev. Pri tem pa je enkrat v neprevidnosti zamahnil proti Lovru Novaku, ki je stal poleg njega. Zadel je nesrečneža v trebuh. Čez dva dni je izdihnil Novak. Okrožno sodišče v Mariboru je obsodilo Forštariča na 3 mesece strogega zapore radi neprevidnosti.

Svojega tasta zastrupil? Iz Beljaka se poroča, da so našli tamkaj mrtvega 54letnega delavca Jožefa Svetiča v spalnem oddelku državnega kolodvora. Ponoči je imel baje silne krče. Kakor se je dognalo, je bil Svetič vedno zdrav in čvast in da je hitra smrt nastopila mi krči jako sumljiva. Po izpovedbah njegovih tovarišev ni izključeno, da je postal zrtov zavratnega umora. Sum leti na 31letnega zeta umrlega delavca Alojzija Monfaia, ki je isti večer, ko je potem Svetič umrl, prišel k njemu ter mu izročil prekajeno meso, ki ga je prinesel iz domovine. Se vetič in Monfaia sta živela preje ko pes in mačka in ni izključeno, da je zet zastrupil svojega tasta. Manfaia, ki se veda vse taji, so oddali sodni ji.

Zaradi vohunstva. V Kapretu v bližini Čedadada so aretirali 36letnega krošnjarja Ivana Polavška, ker je baje na sumu da je vohunil za Italijo.

Zinke's Shoe Shop
318 West Northern Avenue

Tem potom se naznanja, da je g. Andy Raspert sedaj uposlen v Zinkejevi čevljarški delavnici na Bessemerju. Slovenci se torej valjajo, da zahajajo tja za razna poprčila

Za čašo vinca rujnega
Pošten kristjan življenje da!
Da, dal bi ga za tako vince, kakorsnega je do biti edinole v gostilni:
Joe Shuštár-ja
PHONE UNION 1026
201 E. NORTHERN AVE., PUEBLO, COL.

M. NOVAK & F. GREBENC
priporočata svojo
GOSTILNO
300 SPRING STREET
Točiva vedno sveže Neseforo pivo in najfinjša žganja ter prodajava raznovrstne smodke. Tudi prodajava Neseforo pivo na debelo. Za točno potrebo jamčiva.

Pijmo ga, dokler živimo!
Najboljšega pa ima
MARTIN SIMSICH
Gostilničar na Grove

GOSTILNA
PETRIC & TEZAK
317 SO UNION AVE.
je najbližja slovanska gostilna od Union kolodvora v Pueblu. Točijo se raznovrstne pijače. Rojakom se lastnika najtopleje priporočata.

Prijatelji nas podpirajo stem, da podpirajo oglaševalce tega lista!

Pueblo Bar
230 South Union Avenue
Sl. gostilna v glavnem delu mesta
John Perencévič, imitelj.

Dr. Moore
Zobozdravnik
3. in Main Street
nad Pueblo Savings Bank

Zapadna Slovanska Zveza
USTANOVLJENA 5. JULIJA 1908
INKORPORIRANA 27. OKTOBRA 1908
Western Slavonic Association
Glavni sedež: Denver, Colorado

GLAVNI ODBOR:
Predsednik: JOHN PEKEC, 4511 Wash. Street, Denver, Colorado.
Podpredsednik: MARK MATJAŠIČ, 2322 Madison Ave. Butte, Mont.
I. Tajnik: JOHN KLUN, 615 Egan Place, Denver, Colo.
II. Tajnik obnem zapiskar: J. CANJAR, 422 Grant St. Denver, Colo.
Blagajnik: JOE VIDETICH, 4485 Logan Street, Denver, Colo.
Zaupnik: JOHN PREDOVICH, 4837 Washington St., Denver, Colo.

NADZORNI ODBOR:
JOE PRIJATU, predsednik, 5283 Washington Street, Denver, Colo.
JOHN GERM, 412 Spring Street, Pueblo, Colo.
ALOJZ PROŠEK, Box 272, Louisville, Colo.

POROTNI ODBOR
ANTON VODIŠEK, predsednik, 424 Park Street, Pueblo, Colo.
FRANK MALOVICH, Helper, Utah.
JOE LAKOVICH, Box 88, Louisville, Colo.

GOSPODARSKI ODBOR:
John Pecec, John Predovich, Mihael Simič, Joseph Videtich in John Derganc.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
H. H. MARTIN, Majestic Bldg., Denver, Colorado.

URADNO GLASILO:
"SLOVENSKI NAROD", Box 1181 Pueblo, Colorado

Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari se pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsednika gl. nadzornega odbora, prepisne zadeve pa na predsednika glavnega porotnega odbora.

Druga izboljšana knjiga
Johanca, Vodiški čudeži
Založil Ludwig Benedik

Knjiga je jako zanimiva in opremljena z mnogimi slikami. V knjigi je natančno popisano kake čudeže je delala Johanca na Reki in Vodica, kako je kri "švicala" in kako je denar izvajljala iz vernega ljudstva ter kdo ji je šel na roko pri teh sleparijah, kar so izpovedale razne priče pred sodiščem. Vsebuje tudi pesem, ki jo je zložil faktor DANA v Ljubljani. Tiskana je na fini papir in ima rudeče platnice. Cena s poštnino vred je le 25c.

V zalogi imamo tudi knjigo "NAŠA ZDRAVILA in njih uporaba v domačem zdravljenju". Cena je samo 50c.

SLOVENSKI NAROD
Box 1181, Pueblo, Colo.

V prejšnjih letih!

Velikokrat slišimo, kako so naši pradedje živeli in kako so bili zdravi. Ziveli so vedno po zahtevah narave in brez vsake razkošnosti. Absolutno nemogoče pa je za ljudi, ki žive v mestih, da bi jim dalo tako življenje zadovoljstvo. Nenavadno življenje, kakor primanklaj svežega zraka in solnčne svetlobe, vplivajo zelo slabo na nas in nas prisilijo, da moramo iskati zdravila, katera pomagajo vzdržati naše prebavne organe pri pravem delovanju. Kot tako zdravilo je dobro poznano

Trinerjevo zdravilno grenko vino

Prvi učinek tega zdravila je, da očisti vse zaostale tvarine, ki ne bi smele biti tam, posebno ostanke neprebavljene hrane, ki so se vstavili v drobru. Ti stari ostanke jedil zastrupljajo celi život. Drugo sredstvo je ojačiti notranje organe in tako preprečiti ponovno bolezen. Mi priporočamo nadaljšo uporabo tega zdravila.

V boleznih želodca v boleznih jeter v boleznih črevesja

To zdravilo navadno daje popolno zadovoljnost in sicer zato, ker prinaša pomoč. Ravno tako je v raznih drugih slučajih, kot pri zapehi, nervoznosti, slabosti, bolečinah in ujeti, bledi in rumeni barvi kože, zgubi moči lenem životu, zgubi apetita in izgubi spanca.

Dobi se v lekarnah.

JOS. TRINER
Uvaževalec in Izvaževalec
133-39 S. Ashland, Chicago, Ill.

TRINERJEV LINIMENT je precej močno zdravilo, lahko se ga pomča s oljnim oljem. Večkrat se pripeti, da bolečine v udih sklepih in mišicah prenehajo že pri prvi uporabi. Imejte ga vedno doma pri rokah, da ga lahko takoj rabite ako je treba.

„Fantje po polj' gredo.“

Bil je nekoč nek mežnar v brnški vasi, ki je rad fajfo kadil in v cerkvi orgljal. Druga če pa je vaščanom še življenje sladilo ali kisal, kakor si je kdo izmed njih želel. Mežnar je namreč imel tudi malo prodajalno tik cerkve, kjer je prodajal med drugo šaro tudi sladkor, sladke kakor prva ljubezen in jesih, oster tako, da je pes zacvilil, če mu je kanila kaplja te tekočine na rep. Ah to ni glavno. Glavno je, da je z vso vnemo gojil cerkveno petje. Lepo petje, to kaj veljal! Če vsa vas spodaj v cerkvi moli, ali dremlje, ali zijala prodaja in nakrat zabučo orglje, starodavne, preperete orglje in se v to mogočno bučanje vmešajo srebrnočisti glasovi, možki in ženski; o kakšno svečanostno to doni! In če se tuintam kdo, posebno gospod župan ali kakšen petjeljubljen tujec, kradoma ozre na kor, o kakšno to dobro de.

„To je moje delo! Oj le poslušajte; ob vsakem prehodu tega petja vise še kaplje moje ga potu! Le poslušajte, to sem ustvaril jaz, mežnar brnški“, si s pravičnim ponosom govori izkušeni orgljar.

In če se potem v nežnem pianisimu tope ti glasovi srebrnočisti... Ja, vrag, srebrnočisti! Zdaj smo pa pri tej besedi, ki dela mežnarju največjo preglavico, ker — le naravnost povejmo — brnški mežnar še nikoli ni doživel tega veselja, da bi imeli njegovi pevci srebrnočiste glasove. To je, da se razumemo prav, v soboto zvečer pri pevski vaji so cerkveni pevci res žvrgoleli kakor sami slavci, čistih in ubogljivih glasov. Ob desetih zvečer je pevska vaja končala, četrt ure nato je mežnar že drnjohal, redno čez pol ure se mu je že sanjalo o samih modrazih in v nedeljo zjutraj so bili pevci na koru redno zagnjeni, da bi s kovaškim mehom ne spravil čistega glasu iz njih.

Dolgo je mežnar ugibal, kje niki tiči vzrok tej čudni prikazni. Uganil je ni. Spočetka je dolžil te šmentane fajfe. Ali kako to, da so v soboto glasovi jasni in jedva v nedeljo megle ni, fajfa pa tiči med pevcem in zobni dan na don, od nedelje do nedelje? Potem je mežnar premišljeval, jeli niso krivi nedeljske hripavosti njegovih pevcev oni madrozi, o katerih sanja redno vsako soboto. Morda to?

Nu, slednjč je izvedel resnico.

Neke sobote zvečer je skončal mežnar svojo pevsko vajo in je odslovil z raznimi nasveti in priporočili svoje pevce. Nato je s težkim vzdihom zapahnil duri in se vlegel v posteljo. Mesto pa, da bi takoj zadrnjohal, jel je premišljevat. In če človek premišljuje, potem ni prav nič s spancem. Premišljeval pa je mežnar: „Bog ve, če se mi bo danes zopet sanjalo o modrazih? Potem zopet ne bo nič s petjem jutri.“

In ko tako premišljuje o modrazih in petju, zasliši zunaj v noči lepo vbrano četvero-spevo.

„Kaj pa je to?“ se začudi mežnar in se skloni na postelji. „To pa so dobri pevci! Od kod neki? Čuj, čuj! Takih bi trebalo jutri na koru, pa je vse revščine konec.“ Odprl je okno in se naslonil nanj.

Bila je bajna mesečna noč. Od daleč se je slišalo tajnostno žuborenje brhke Zile, ki je hitela preko skal in mimgrede pripovedovala temnemu ovju o davnih, davnih časih, o Turkih in nadlogah, o Francozih in živi mladeniški krvi. Megla je ležala na polju, gosta, mlečnobela megla in požirala je srebrne mesečne žarke. Tisina vsepovsod. Le od daleč se čuje mladeniški spev:

„V sobotah večerah je fajromta čas, moj pobič prijeka čez travnike v vas...“

In bliža se petje in zopet se oddalja, valovi, pojema, prihaja, raste na moči in zopet se stopi z meglo in žuborenjem Zile v eno.

Čisto prevzet se udaja mežnar vbranamu petju. Nakrat pa reče jezno:

„Kaj ni to Stramelnov tenor, pa Korlijev bas? Han! Seveda sta. In Krofič, ta šmentana modrooka nedolnost je zraven in Oje seveda tudi ne manjka. Vsi štirje so, moji cerkveni pevci, ti kalani! Še enega ne manjka. Pa boš jutri čisto pel, če danes zijaj v megli in rosi! Kaj fajfe, kaj modrazi, zdaj jih imam! Jutri pa bo zopet hreščenje na koru kakor v Pečevi žagi, če leži najbolj grčavo hrastovo deblo počez!“

Pevci se seveda niso brigali za mežnarjevo ogorčenje. Kako tudi? Saj niso niti zanj vedeli. Peli so, dokier niso zapeli prvi petlini in ni zavel prvi jutranji pih po zeleni dolini.

V nedeljo zjutraj pa jih je mežnar silno grdo gledal; vse modraze, o katerih se mu je sanjalo po nočiči je imel v očeh. Nič ni rekel počenim glasovom svojih pevcev, tudi tedaj ne, ko so se po končani peti maši ustavili v njegovi prodajalni. Le ko jim je natočil zahtevani „frakelj“ žganja je zamolklo sicer, ali slišno dovolj pol zapel pol zamrmlal:

V sobotah večerah je fajromta čas; ste drli se večeraj, danes počen je glas.“

in je dostavil:
„Drugič če boste v soboto po polju peli, pa še cerkvene orglje s seboj vzemite, da bodo v nedeljo še te hripave.“

V bridkosti.

Gostilna je bila nabito polna. Vseprek so kmetje kričali, tožili so slabi letini in stiskah, pili in kleli. Drug drugemu so dajali pit in vselej, kadar je prišel v sobo nov gost, so ga klicali od vseh strani, tako da sam ni vedel, ko mu bi najprvo ustregel. In z vsakim prišelcem je naraščal hrup in krik.

Ko se je zmračilo, je stopil v sobo človek, dolg in suh kot prekla. Zanimarjena, tu in tam raztrgana obleka je visela na njem kot na kolur. Temne, velike brke so mu silile v usta in nikjer se mu ni poznala nedelja.

„Hej, Koren, pojdi pit,“ ga je poklical nekdo s hripavim glasom. Koren se je ozrl v tisti kot, odkoder je čul klic in je šel tja. Z roko je parkrat potegnil preko čela, sedel in pil.

„Le pij, pij, Koren! Kaj boš tarnal in se kisal za gruntom. Hudič — želje, ni ga več! Saj moja bajta tudi ne bo več dolgo moja,“ ga je tolažil pivec, majhen suhljat bajtar Toncelj. A Koren ni nič odgovoril. Z obema rokama si je podprl glavo in gledal brezizrazno predse. Nobene misli ni bilo v njegovih duši, nobene želje in nobenega čuvstva. Samo to je stelo zapisano pred njim, da je bil pred tednom še posestnik, a je zdaj berač in da ima ženo in kopo otrok; da ima otroke, ki so njegovi in mora vse preživljati on.

„Koliko je star tvoj —“
„Pol leta,“ je odgovoril Koren, še predno je utegnil izreči Toncelj besedo: najmlajši. Da, pol leta je star zadnji otrok in oče njegov je berač in mati strada.

„Pij, Koren — zakaj ne pijš,“ ga je iznova opomnil Toncelj.

„Kar pij — kaj hočeš! Delal si — tega ti ne more nobeden reči, da nisi.“

Koren je pil in vedno hujše mu je bilo. In nemudoma je

iztegnil suho roko in objel sosedo okrog vratu. Debele solze so zapolzele po gubah prsteh lic. V očeh se je zasautilo nekaj temnega, nekaj kakor obup.

„Vidiš, Toncelj, kako te imam rad kakor brata.“

„I, seveda! Saj midva sva bila zmerom prijatla,“ je odvrnil sosed in se trudil, da bi se oprstitil Korenovega objema. A ta ga je objel še z drugo roko in molčal.

„Ampak, Toncelj, jaz imam sina,“ je po dolgem času zopet začel Koren in pustil roki, da sta omahnili. „Sina imam in v šole ga moram dati.“

Toncelj ga je pogledal. „Nič ne zijaj! Samo tebi povem. Sina, tega, ki je star pol leta, moram dati v šole, v mesto.“

„Kako ga češ dati v šole?“
„Haha, to je ravno,“ se je zakrohotal Koren in udaril po mizi, da so žvenketaje odskočili kozarci.

„Glej, tisti stric, tisti bogataš iz Amerike mi je pisal: V šole ga daj, če ne te dam obesiti! Ali veš, kaj se to pravi?“

Toncelj je molčal in nemo strmел v sosedo. V pijanih mislih se je pojavil strah.

„Kaj, kako naj naredim,“ je govoril Koren dalje, vedno bolj glasno in vedno bolj divje. Toncelj se mu je začel umikati in nič več ga ni silil, naj pije. A oni je vedno bolj tiščal vanj.

„Vidiš, proketo, tako delajo bogataši,“ je vzkliknil nenkrat in zgrabil Toncelja.

„Da, tako,“ je zakričal in bajtar je ležal pod mizo. Koren pa je vzел stol in stopil nanj. V njegovem pogledu je žarela divja blaznost. Odprl je usta, kot da hoče nekaj povedati, potem pa je planil s stola in zbežal v noč.

Vsi so umolkli in strmeli drug v drugega. In šele po dolgem času se je spomnil eden:

„Pijan je! Od žalosti se je napil.“

A v tistem trenutku je vstal Toncelj in si z rokavom brisal krvavo čelo.

„Za božjo voljo, pojdite za njim! Znorel je. Ali ne vidite kaj je naredil z menoj!“

V hipu jih je minila pijanost in tista delavniška trpkost je zasenčila obraze. Popustili so pijačo in šli za koreninom. Samo dvoje žensk je ostalo v gostilni.

„Zakaj te pa je, Toncelj,“ ga je vprašala ena.

„Za nič! Ob pamet je. Dejal je, da ima strica v Ameriki — saj si slišala, ko je kričal On, pa strica, zlodja,“ se je hudoval Toncelj.

Kmalu se je vrnilo nekaj ljudi.

„So ga že dobili.“
To sporočilo so sporočili čisto mirno — žalostno in resno kakor vest o smrti.

„Kje pa“ je vprašal Toncelj. „V kozolecu, ki je bil preje njegov,“ je odgovoril eden.

„Ali si je kaj naredil,“ sta poizvedovali ženski.

„Nič, sebi nič. Ampak mamelemu — je prerezal vrat.“

„Za pet ran božjih,“ je zastokal Toncelj in ženski sta se prekrižali.

„Ženo smo komaj še rešili, ostali otroci so mu pa ušli,“ je končal eden izmed kmetov.

Potem so vsi šli — vsi kakor spokorniki. Pred gostilno na cesti je že stal voz in iz teme odnekod je prihajal hrup vedno bliže. Cela četa ljudi je spremljala Korena, vsega zvezanega. On pa je še vedno kričal, a bil je že tako hripav, da ga ni mogel nihče razumeti.

Napregli so konje in štirje možje so ga spemili v ncrišnico.

Nad vasjo je zakraljevala žalost.

Naprodaj ali v najem — gostilna in hotel, ki ima dober dohodek. Več se poizve na: 301 W. Northern, Pueblo.

C. A. WENNERMARK, ZLATNINAR

Vsakovrstna popravila moja posebnost. Vse delo je najboljše vrste in jamčimo. Prostor se nahaja v bloku blizu Pike's Peak na 410 West Northern Ave., Bessemer

EXPRESS

Kadar potrebujete ekspresmana za prevažanje kovčegov ali drugo premično posestvo, tedaj se obrnite na edinega slov. ekspresmana v Pueblo:

MIKE EGAN
440 SANTA FE AVE.
PHONE MAIN 1027
Po dnevi nasproti Union Depot. Telefon Main 999 Točna postrežba!

Za zavarovalnino proti ognju, za posojila, za nabavo ali prodajo posestva, obrnite se najprvo na:

F. W. ROGERS
320 W. NORTHERN
PUEBLO, COLORADO

McGovern Coal Co.
prodajalci premoga
TELEPHONE MAIN 881
Corner C and Plum Street

PIJTE

PIVO!

Pohišstvo po zelo nizki ceni

Raznovrstno pohišstvo, kot postelje, modroci, stoli, omare, peči, šrambe, štedilniki, mize, šivalni stroji, itd., se dobijo najceneje pri

SAM NELSON
TELEPHONE UNION 1660
203 SO. UNION AVE. PUEBLO, COLO.

AUSTRO-AMERICANA PAROBRODNA DRUŽBA

Direktna črta med New Yorkom in Avstro Ogrsko.

Dobra postrežba, električna svetiljava, dobra kuhinja, prosto vino, kabine 3. razreda na parobrodih Kaiser Franz Josef I. in Martha Washington. Na ladjah se govore vsi avstrijski jeziki.

Družbni parobrodi na dva vijaka Kaiser Franz Josef I., Martha Washington, Laura, Argentina, Oceania. Novi parobrodi se grade.

Parniki odplujejo iz New Yorka ob 3 uri popoldne.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na glavne zastopnike:

PHELPS BROS. & Co.
2 Washington St., New York

ali na njih pooblaščenih zastopnike v Zjed. državah in Kanadi.

STANKO & SAJBEL

Slovanska Trgovina z grocerijo in svežim mesom.

Pri nas se vedno dobe fine kranjske klobase, suha rebra in drugo prekajeno meso.

Imamo obširno zalogo specerijskega blaga (grocerije). Domače pecivo je naša posebnost.

Zastopamo Slovencev dobro znano manufakturno družbo W. F. SEVERA CO. in imamo polno zalogo SEVEROVIH ZDRAVIL.

V naših prostorih se nahaja poštni urad, kjer se dobijo poštne znamke in Postal Money Orders.

Postrežba je točna. Slovencev se na jto p leje priporočamo.

PHONE MAIN 137
314 PARK ST., — PUEBLO, COLO.

The CHICAGO LIQUOR HOUSE

Uvaževalci in prodajalci! — Kentucky žganja, izvrstnih vin in drugih dobrih pijač ter smodk, prodajamo na drobno ali debelo. Naša posebnost je prodaja Walterjevega piva v sodčkih ali steklenicah. Imamo dva slovenska razvaževalca! Naročite od teh! Posebno nizko ceno napravimo pri večjih naročilih. Kadar imate veselico, svatbo, krstijo ali kako drugo slavnost, tedaj naročite pijače in smodke pri nas! — PHONES: Main 197 ali 1408

H. LEVIN & SON, lastnika
Cor. 1st & Main St., Pueblo, Colorado

TISKARNA SLOVENSKI NAROD

je edina sl. tiskarna na zapadu in izvršuje vsakovrstne tiskovine lično in pravilno.

P. O. Box 1181 Tel. Main 995

Ali ste že ponovili naročnino na "SLOVENSKI NAROD"?

JOHN BARKAR
Slovenski Kovač

se priporoča sl. občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela.

PHONE 2505 W
VOGAL C & PALM

M. GRAHEK, ESTATE
(Nasledniki Math Grahek-a) Trgovina z raznovrstnim blagom. Imamo obširno zalogo možkih oblik in potrebščin, kakor tudi obuvala, kovčegov, pohištva, železne robe, itd. itd.

Prodajamo Trinerjevo Vino na debelo!
Gostilničarjil Naročite to vino naravnost od nas!
TELEPHONE MAIN 1094
1201-3 S. Santa Fe, Pueblo, Colo.

The Austrian Mercantile

Se priporoča cenjenim rojakom v obilen obisk kateri hočejo kupiti vedno sveže in posušeno meso, kakor tudi vsakovrstno GROCERIJSKO BLAGO. Posebnost so suhe domače kranjske klobase. Postrežba solidna Cene niske.

JOHN GORSICH
1206 SO. SANTA FE AVE. PHONE MAIN 359

NOVAK & GREBENC
Pueblo, Col. Zastopnika za južno Colorado

Izvrstna pijača!

Walter's GOLD LABEL BEER

"It's in the Brewing"

THE WALTER BREWING CO.
PUEBLO, COLO.

